

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets författningssamling (RSFS) och Riksskatteverkets förhandsbesked mm. (RSV/FB) serie Dt = Direkt skatt – Taxering

NR 5 1982 – ÅRG 12

Riksskatteverkets anvisningar om beskattning av vissa inköpsrätter (John Mattson Byggnads AB); ändring i RSFS 1982:10, RSV Dt 1982:3;

**RSV Dt
1982:10**

RSFS 1982:20

utfärdade den 9 februari 1982.

Vid extra bolagsstämma i John Mattson Byggnads AB den 29 oktober 1981 beslöts att bolagets nuvarande aktiekapital skulle höjas genom nyemission. På bolagsstämman beslöts också att AB Industrivärdens aktieägare och innehavarna av AB Industrivärdens 8 % konvertibla skuldebrev 1977/87 skulle ha företrädesrätt att inköpa högst 429 000 nyemitterade B-aktier i John Mattson. Härvid skulle aktieägarna för varje åttatal aktier och innehavarna av konvertibla skuldebrev för varje innehav av nominellt 1 440 kr (8 × konverteringskursen 180 kr) äga rätt att till emissionskursen 200 kr förvärva en B-aktie. Teckningsrätterna betraktas som inköpsrätter och är i beskattningshänseende jämställda med utdelning respektive ränta.

Inköpsrätten skulle begagnas under tiden 23 november — 18 december 1981.

Svenska Handelsbanken har som ombud i en den 18 november 1981 inkommen skrivelse hemställt att riksskatteverket utfärdar anvisningar beträffande värderingen av inköpsrätterna.

Riksskatteverket har med stöd av 3 § instruktionen (1970:752) för riksskatteverket tidigare meddelat anvisningar för värdering av inköpsrätterna, RSFS 1982:10, RSV Dt 1982:3. I förtydligande syfte har riksskatteverket beslutat att uttalandet i stället skall ha följande lydelse.

Inköpsrättens schablonvärde bör anses utgöra 24 kr, motsvarande medianvärdet av de betalkurser som noterats på Stockholms Fondbörs eller, för varje åttatal aktier respektive varje innehav av nominellt 1 440 kr i konvertibla skuldebrev, 192 kr.

Värdet på inköpsrätten är att likställa med utdelning för aktieägarna och bör beskattas som inkomst av kapital under förutsättning att inköpsrätten begagnas eller avyttras. För det fall att inköpsrätten har avyttrats bör utdelningen dock anses uppgå till det belopp som erhållits för rätten. Därefter anses det beskattade värdet — eller köpeskillingen för teckningsrätterna om dessa har köpts — utgöra anskaffningskostnad vid realisationsvinstberäkningen. Vid en avyttring av en tecknad aktie tas

RSFS 1982:20   det fastställda schablonvärdet — eller köpeskillingen — för tecknings-
RSV Dt 1982:10   rätten med vid beräkningen av anskaffningskostnaden för aktien.

De anställda som förvärvat aktier till emissionskursen bör beskattas för samma belopp som aktieägarna/skuldebrevsinnehavarna, men under inkomst av tjänst.

Dessa anvisningar tillämpas fr o m 1982 års taxering.

RSV Dt   **Riksskatteverkets föreskrifter och anvisningar m m**
1982:11   **om skattetillägg och förseningsavgift vid 1982 års tax-**
                              ering;

RSFS 1982:21   utfärdade den 22 april 1982

RSV har den 22 april 1982 beslutat att de föreskrifter och anvisningar m m om skattetillägg och förseningsavgift som utfärdades den 15 maj 1979 att gälla vid 1979 års taxering¹ skall tillämpas även vid 1982 års taxering med följande tillägg till avsnitt 4.5.7.

- Skattetillägg skall inte påföras den som lämnar oriktig eller missvisande uppgift i samband med tillämpningen av lagen (1978:423) om skattelättnader för vissa sparformer.
- Skattetillägg skall inte påföras den som underlåtit att deklarerera annan än sådan skattefri ersättning som avses i artikel XVIII i dubbelbeskattningsavtalet (1977:812) mellan Sverige och Finland i dess lydelse (1981:116).

RSV har samma dag beslutat att meddela följande ändringar till nämnda föreskrifter och anvisningar m m.

Bestämmelserna i avsnitt 6.3 av RSFS 1979:21 om påföring av förseningsavgift skall tillämpas så att

- deklARATIONSSKYLDIG, som enligt 34 § 1 mom taxeringslagen (TL) skall lämna deklaration senast den 15 februari 1982, inte påförs förseningsavgift om hans deklaration kommit taxeringsmyndigheterna tillhanda senast den 17 februari 1982.
- deklARATIONSSKYLDIG, som enligt 34 § 1 mom TL har anstånd med att lämna självdeklaration till den 31 mars 1982, inte påförs förseningsavgift om hans deklaration kommit taxeringsmyndighet tillhanda senast den 2 april 1982²

---

¹ Jfr RSFS 1979:21, RSV Dt 1979:8

² Jfr RSFS 1981:24, RSV Dt 1981:12

**Riksskatteverkets information
om avräkning för icke erlagd norsk
inkomstskatt från svensk inkomstskatt;¹**

utfärdad den 29 april 1982

**RSV Dt
1982:12**

RSFS 1982: 29

Enligt artikel 24 § 4 i 1971 års svensk-norska skatteavtal (1972:35) skall Sverige, om person med hemvist i Sverige uppbär inkomst som enligt bestämmelserna i avtalet får beskattas i Norge, från personens inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som erlagts i Norge. Vid avräkningen skall den skatteparagrafen iakttagas.

Under senare år har svensk arbetskraft i stor utsträckning använts i Norge eller på dess kontinentalsockel i samband med oljeutvinningen i Nordsjön. Många skattskyldiga utgick ifrån att de inte alls skulle betala skatt till Norge, varför de utan jämkning betalade svensk skatt genom att arbetsgivaren innehöll preliminär A-skatt. Först sedan den svenska skatten till största delen eller till fullo betalats, har de skattskyldiga fått krav på norsk skatt. De skattskyldiga kan sedan hos domstol ha yrkat avräkning för den norska skatten.

Även om Norge enligt skatteavtalet får beskatta inkomsten, skulle i dessa fall enligt avtalets ordalydelse någon avräkning inte få medges, eftersom de skattskyldiga inte "erlagt" skatt i Norge. De flesta skattskyldiga torde sakna ekonomisk möjlighet att erlägga norsk skatt, förrän de genom avräkning fått svensk skatt återbetald. För att göra det möjligt att avhjälpa sådana låsta situationer träffade riksskatteverket samt finans- och tulldepartementet år 1977 med stöd av artikel 26 § 3 i skatteavtalet överenskommelse om bl a, att Sverige under vissa i överenskommelsen angivna förutsättningar skall få besluta om avräkning för norsk slutlig inkomstskatt, även om den norska skatten inte har erlagts (se RSFS 1981:30 RSV Dt 1981:14).

I många av de nu aktuella dubbelbeskattningsfallen har preskriptionstiden för svensk indrivning av den norska skatten numera gått ut (jämför artikel 13 i det nordiska handräkningsavtalet, 1978:723).² Medges den skattskyldige i sådant fall avräkning för norsk skatt som inte erlagts, och fattar inte länsstyrelsen enligt 44 a § uppbördslagen (1953:272 i dess lydelse enligt 1981:1317) beslut om överföring till Norge av den för mycket erlagda svenska skatten, skall denna skatt i normalfallet — enligt 68 § 2 mom samma lag — återbetalas till den skattskyldige. De återbetalade medlen är inte åtkomliga för svensk indrivning av den norska skatten. Betalar den skattskyldige inte den norska skatten frivilligt, blir han helt eller delvis fri från skatt på inkomsten i Norge.

Riksskatteverket vill framhålla att möjligheten att med stöd av 1977 års särskilda överenskommelse medge avräkning för icke erlagd norsk inkomstskatt är fakultativ och avsedd att utnyttjas endast i fall, då man rimligen kan anta att svensk skatt som skall återbetalas kan av myndigheterna tas i anspråk för betalning av den norska skatten.

¹ Jfr RSFS 1981:30 RSV Dt 1981:14

² Fr o m den 1 juli 1982 gäller nya interna preskriptionsregler, se lagen (1982:188) om preskription av skattefordringar m m.

RSFS 1982:29
RSV Dt 1982:12

Medges ej avräkning — vare sig det beror på att Norge ej anses ha rätt till beskattning eller på att den norska skatten ej erlagts — föreligger för den skattskyldige fortfarande en dubbelbeskattningssituation som strider mot skatteavtalet. I det senare fallet kan det bero på bl a att preskriptionstiden i Norge inte gått ut för att där driva in den norska skatten. Den skattskyldige bör därför alltid upplysas om möjligheten att enligt artikel 26 § 1 i avtalet göra framställning till riksskatteverket för att få dubbelbeskattningsfrågan löst.
